

Kemélyes beadvány!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1945-2/2015

Érkezett:

2015 AUG 14.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

db

Ru

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] meghatalmazott jogi képviselőnk, [REDACTED]
[REDACTED] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII.
törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő, hivatkozással a 2015. július 6. napján kelt, IV/1945-1/2015-ös ügyszámú hiánypótló felhívásra, melyet 2015. július 17. napján vettük át.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.305/2014/6. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit:

(1) XII. cikk (1) bekezdését

Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) XIII. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított szerződési szabadságot és a tulajdonhoz való alapvető jogosultságot,

(1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

(3) XXV. cikk (1) bekezdésében

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

foglaltakat, utalva a 28. cikkben kifejtettekre, mely szerint a bíróságok az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét.

I. Indítványunkban mindenekelőtt az indítványozói jogosultságunkat kell alátámasztanunk.

1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztjük elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
 - a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
 - b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az egyedi ügyben érintett társaság vagyunk.

Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatok a következők:

- I. fok: Nyíregyházi Törvényszék 13.G.15-12-040153/25. számú ítélete
- II. fok: Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.188/2014/6 számú ítélete
- III. fok. Kúria Gfv.VII.30.305/2014/6 számú ítélete

Kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy az érintett eljárásban a kérelmező, mint [REDACTED] benyújtott valamennyi szóbeli és írásbeli nyilatkozatát, az I. fokú ítélet ellen benyújtott fellebbezést, valamint a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat és annak kiegészítését is tekintse jelen beadvány részének.

Kérjük, hogy Pp. 362. §. (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz tárgyában hallgasson meg minket.

Bejelentjük, hogy a peres ügyben a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, a felülvizsgálati indítvány kapcsán hozott Kúriai ítéletet 2015. április 17. napján vettük át. További jogorvoslati lehetőség nincs számomunkra biztosítva. Jogorvoslat a törvényesség érdekében, illetve perijítés nincs folyamatban.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartó ítéleti rendelkezése a Pp. 275. §. (2). bekezdése alapján jogsértő.

A határozat azért sérti a tulajdonhoz való jogát az [REDACTED] kérelmezőnek, mert a mezőgazdasági termékértékesítési „blanketta” szerződés Bevezető rendelkezések 4. bekezdése szerint „a termelő a tulajdonát képező tejkvóta feletti rendelkezési jogot jelen megállapodás alapján a tej értékesítése céljából a Felvásárló részére biztosítja...”.

Azaz csak a termékértékesítési szerződés megkötésekor ruházta át a [REDACTED] az Alföldi Tej Kft.-re a tejkvóta feletti rendelkezési jogot (saját tejkvótája).

A társasági szerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy köteles a tag szerződéssel vagy szerződéskötés nélkül átruházni a tejkvóta feletti rendelkezési jogot.

Mivel a felek a szerződés leglényegesebb elemeiben nem tudtak megállapodni, így a felek között nem jött létre szerződés, ezáltal az [REDACTED] tejkvóta feletti rendelkezési jogot nem ruházta át az Alföldi Tej Kft.-re.

A kötbér körében előadjuk, hogy a kötbér alapját minden korábbi években és azóta is az évenként megkötött termékértékesítési szerződés határozza meg és annak mértékét is.

A sérelmezett Kúriai ítélet „eredménye” az lett, hogy csak azért, mert a több évi [REDACTED] számára rendkívül hátrányos termékértékesítési szerződés megkötését követően a perbeli kvóta évre nem kötött szerződést, így több mint 125 millió forint kötbér, illeték, perköltség és kamatra kötelezte a bíróság, úgy, hogy az Alföldi Tej Kft.-nek egyetlen forint vagyoni kárt nem okozott az [REDACTED] azzal, hogy a perbeli szerződést nem kötötte meg.

A kötbér kár általány, kár viszont nem keletkezett az Alföldi Tej Kft.-nél, így annak megállapítására jogellenesen került sor.

A jogsértés abban nyilvánul meg miszerint elfogadta az alsó fokú bíróságok azon döntését, hogy az Alföldi Tej Kft. felperes társasági szerződésének 8.2.1. pontja szerint a tag köteles az általa előállított tej teljes mennyiségét a társaságnak eladni, a társaság pedig köteles azt megvásárolni. A tag és a társaság a tag által előállított értékesítésére évente termékértékesítési szerződést köt.

A társasági szerződés 8.2.5. pontja alapján a tag az által előállított tej legfeljebb 25%-át értékesítheti közvetlenül a fogyasztónak, ha a taggyűlés megadja ehhez a felhatalmazást.

A társasági szerződés 8.2.7. pontja szerint abban az esetben, ha a tag az értékesítési kötelezettségének felróható módon nem tesz eleget, úgy a le nem adott tej átvételi ára 30%-ának megfelelő pénzüsszeget, mint kötbért köteles a felperesnek megfizetni.

Azon indokokra hivatkozással, hogy a korábbi perben hozott jogerős ítélet szerint a kötbér mértéke csökkenésének jogszabályi feltételei nem álltak fent, hogy a kötbér mértéke nem volt túlzott, hogy a kötbér kikötése nem ütközött jó erkölcsbe álláspontunk szerint elfogadhatatlan.

A perbeli adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli évben is, de az előző években is saját tagjaitól az Alföldi Tej Kft. mélyen piaci ár alatt vásárolta meg a nyerstejet.

██████████ álláspontja az volt, hogy kizárólag azért, mert tagja az Alföldi Tej Kft-nek nem kötelezhető arra, hogy egyoldalúan diktált szerződési feltételek mellett adja el az egész évi nyerstej mennyiségét az Alföldi Tej Kft-nek, ezért nem írta alá a mezőgazdasági termékértékesítési szerződést. Az eljáró bíróságok úgy kötelezték kötbérfizetésre az ██████████ hogy a tej szállítására vonatkozó szerződés megállapodás hiányában nem jött létre. Leegyszerűsítve azt szentesítették az eljáró bíróságok, hogy egy gazdasági erőfölényben lévő társaság a tagjaival azt tesz, amit akar és amennyiben nem hajlandó a piaci ár 80%-áért, a piaci árnál rosszabb feltételeket fizető nagyvállalatnak az egész évi termékét eladni, úgy az egész évi árbevételének a 30%-át köteles az éveken át áron alul tőle vásároló nagyvállalatnak kötbéreként megfizetni.

Az eljáró bíróságok úgy állapították meg a kötbér mértékét, hogy elfogadták az Alföldi Tej Kft. társasági szerződésében meghatározott 30%-os kötbért, és annak ellenére kötelezték az ██████████ Kft. alperest kötbérfizetésre, hogy a kvótaévre nem volt a felek között mezőgazdasági termékértékesítési szerződés aláírva, megkötve.

Több indítvány ellenére arra sem voltak hajlandóak az eljáró bíróságok, hogy közgazdasági, agrár közgazdasági szakembert vagy más szakértőt bevezessenek a perbe arra vonatkozóan, hogy ilyen mértékű kötbér a magyar mezőgazdaságban, a magyar tejpiaci viszonyok között eltúlzott-e vagy nem.

Az eljáró bíróságok ítéletei az ██████████ működőképesség határára sodorták, hiszen nem a haszon vagy a nyereség 30%-át, hanem az összes árbevétel 30%-át vették el olyan tejpiaci viszonyok mellett kötbéreként, amikor köztudott, hogy egy üveg ásványvíz ára magasabb a boltokban, mint egy liter tejé. Az is köztudott, hogy nem csupán Magyarországon, hanem Európában és az egész világon az agráriumtámogatás nélkül életképtelen. Az eljáró bíróságok egyáltalán nem foglalkoztak azzal, amit maga az Alföldi Tej Kft. társasági szerződése is tartalmaz, hogy kötbér kötelezettség csak akkor keletkezik, ha az ██████████ felróható módon nem adja el az egész évi tejtermelését az Alföldi Tej Kft.-nek.

A józanész szabályaival teljesen ellentétes ítéletek a felróhatóság kérdésére nem adnak választ, de az ítéletekből az következik, hogy ma Magyarországon felróható az, ha egy kisvállalkozás nem hajlandó a saját tulajdonát képező, általa megtermelt, egyébként az Alföldi Tej Kft. által sem vitatottan extra minőségű nyerstejet áron alul és a piacinál rosszabb fizetési feltételek mellett eladni és szeretne a szerződéses szabadság elve mellett rendelkezni a saját tulajdonával.

A fentiekből következik, hogy a Kúria alaptörvény-ellenesen állapította meg a szerződéskötési kötelezettséget, mivel azt a fenti társasági szerződés nem tartalmazza. Nevezetesen: a szerződés nem tartalmazza a szerződéskötési kötelezettséget, azt, hogy a felperes az alperes által egyoldalúan megállapított szerződési feltételek mellett kösse meg a szerződést.

Az Alaptörvény értelmében a gazdasági élet szereplői, a szerződéses partnerek egyenrangúak és nem diktálhatnak egyoldalúan szerződéses feltételeket.

Az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (2010/C 83/01) versenyszabályokat megállapító fejezetének 1. szakasz 101. cikke (EEKSZ. korábbi 81. cikke) az alábbiakat tartalmazza:

A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

Az alperes társasági szerződésének 8.2.7. pontja szerint „amennyiben a társaság tagja értékesítési kötelezettségének felróható módon nem tesz eleget, akkor úgy a le nem adott tej átvételi ára 30 százaléknak megfelelő pénzüsszeget köteles megfizetni.”

A Kúria azonban nem vizsgálta a társasági szerződés 8.2.7. pontjában megkívánt felróhatóságot.

A jogvita elbírálásának időpontjában már az új Gt., a 2006. évi IV. törvény volt hatályban, amely a kötbér intézményét kizárólag az egyesülésnél hagyta meg a társasági törvényben. A kft. vonatkozásában a kötbért mellőzte a jogalkotó, mint a társasági jogviszony természetétől idegen jogintézményt.

Az Alfölditej Kft. a Gt. módosítás ellenére nem módosította a társasági szerződését, így a kötbérfizetési kötelezettség benne maradt, mely a alperes álláspontja szerint törvénysértő, melynek a megtámadására a 90 napos jogvesztő határidő miatt már nincs lehetősége.

Összességében tehát megállapítható, hogy a Kúria döntése az Alaptörvény hivatkozott cikkeivel ellentétes, amikor a 2011/2012-es kvótaévre az FVM-rendelet 7. § (1) bekezdés a) pontja és a társasági szerződés 8.2.1. pontja alapján kimondta a szerződéskötés kötelezettséget, holott a korábbi Alkotmány, valamint az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek figyelembevétele mellett megállapítható, hogy szerződéskötési kötelezettséget csak külön jogszabály állapíthat meg.

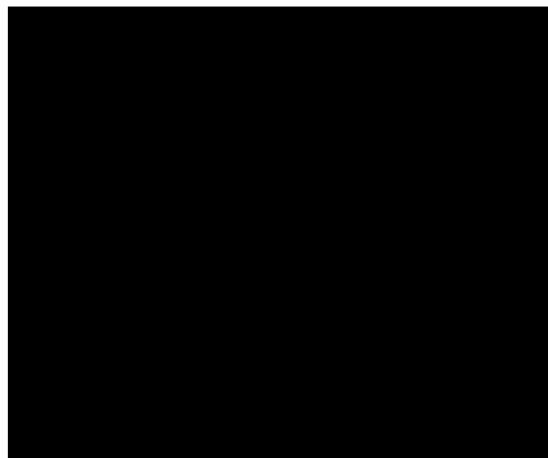
Ilyen jogszabály a perbeli esetben nem létezik. A Kúria az FVM-rendeletet tévesen értelmezi, ugyanis a hivatkozott rendelet 7. § (1) bekezdés a) pontja nem szerződéskötési kötelezettséget ír elő, hanem az elismerés feltételei között állapítja meg azt, hogy olyan szervezet ismerhető el termelői csoportként, amelynek létesítő okirata tartalmazza a tagok kötelezettségvállalását arra, hogy az értékesítésre a termelői csoporttal szerződést kötnek. Ez sem a hivatkozott rendelet, sem az érvényes társasági szerződés szerint nem keletkeztet bármilyen feltételekkel való szerződéskötési kötelezettséget. Szerződéskötési kötelezettség hiányában pedig szankció (kötbér) megállapítása sem indokolt.

A fent kifejtettekből tehát megállapítható, hogy a Kúrai döntése nincs összhangban az Alaptörvénnyel. Ezért a kifejtett panaszunkban kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria döntését, valamint az eljáró bíróságok döntéseit érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességét küszöbölje ki azzal, hogy semmisítse meg a határozatokat.

Egyidejűleg mellékletként csatoljuk az [REDACTED] képviseleti jogosultsággal rendelkező tagjától származó képviseletet igazoló dokumentumokat.

Budapest, 2015. augusztus 13.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- [REDACTED] Kft. képviseleti jogosultságot igazoló cégkivonat és aláírási címpéldány